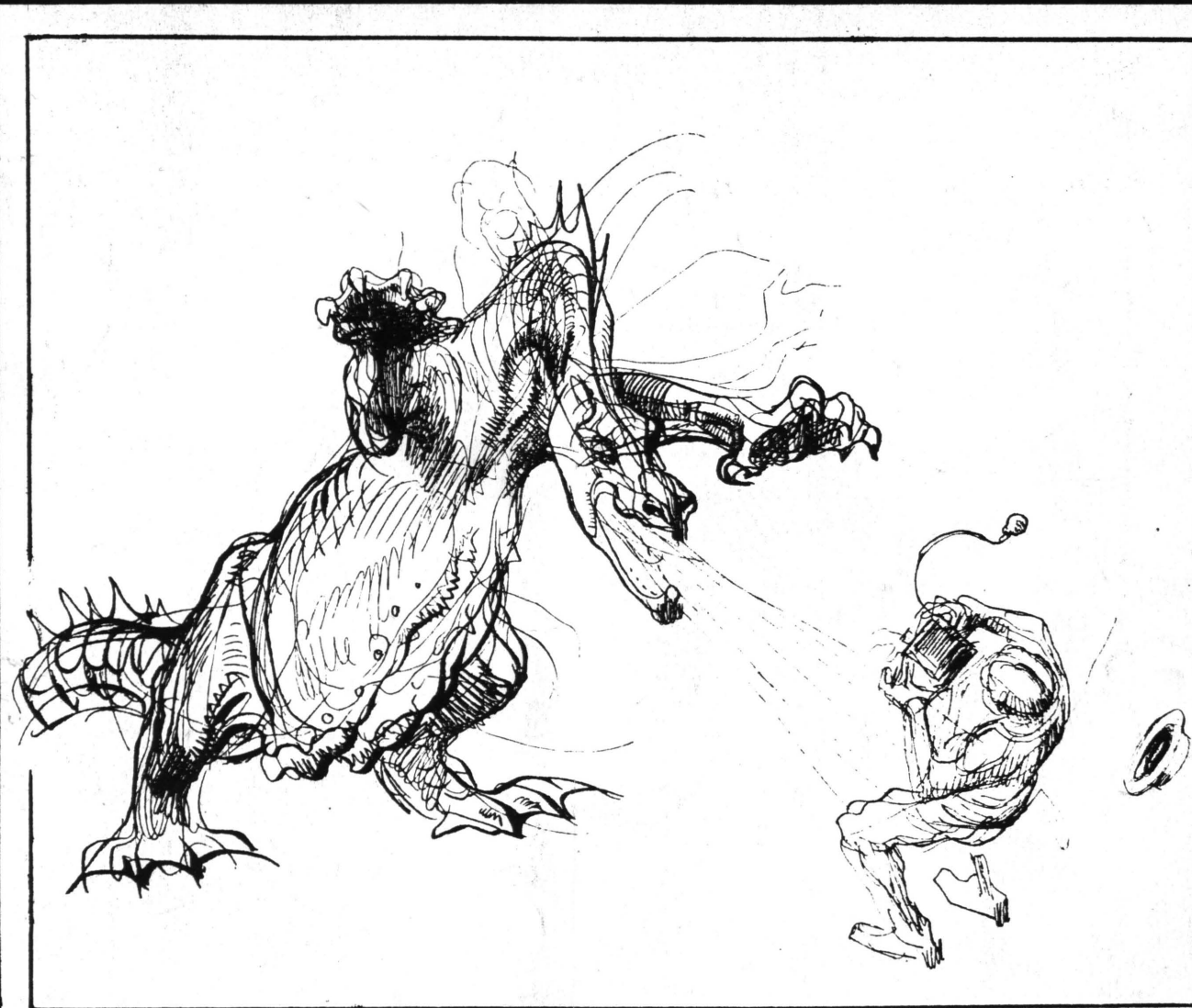

FOR EXCHANGE

SVLT

ENGLISH
SUMMARY
ON P. 21

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE STUDIEGROEP VOOR VREEMDE LUCHTVERSCHIJNSELEN
OPGERICHT ONDER
GESAG

Persiflage van Heinrich Kley (eind 19de eeuw) op het ontbreken van fysisch bewijsmateriaal bij het onderzoek naar mysterieuze verschijnselen.

SVL TIJDSCHRIFT

SVL directie en uitgave : Wim VAN UTRECHT
Direction GESAG et édition: Jacques BONABOT

ABONNEMENT

SVL TIJDSCHRIFT 300,-BF voor 4 nummers of 1 jaar.
(steunabonnement vanaf 400,-BF)
Storting op PCR: 000-1194979-36 van:
Wim VAN UTRECHT
Oever 28
B-2000 ANTWERPEN

BULLETIN DU GESAG Belgique 340,-FB, étranger 380,-FB pour 4 numéros.
Versement au CCP: 000-0956967-62 de:
Mme Jenny DEDUYTSCHÉ
Leopold I-laan 141
B-8000 BRUGGE

Geen bankcheques a.u.b.!

Pas de chèques bancaires s.v.p.!

INHOUD

- Editoriaal	2
- GEPAN N° 3 is geboren	3
- CERGY-PONTOISE: een mystifikatie	4
- De mannetjes waren niet groen	6
- Recente meldingen	9
- Fransman geteleporteerd ?	10
- Vreemde verschijnselen boven Vlaanderen (deel 1)	11
- Het BUFORA-congres	15
- De zaak Schiedam	18
(rechtzettingen & aanvullingen)	

SVLT 2/8

COPYRIGHT: SVL-GESAG Belgium

» » » » Een kruis in dit vakje? ☐ Uw abonnement is ten einde

Jaargang 2, N° 8 - oktober 1983

Alle correspondentie, vragen om informatie moeten gericht worden aan:

STUDIEGROEP VOOR VREEMDE LUCHTVERSCIJNSELEN
Oever 28
B-2000 ANTWERPEN

EDITORIAAL

Het verheugt ons dat wij u met dit achtste nummer van het SVL Tijdschrift enkele exclusieve artikels kunnen presenteren. Daaronder de bijdrage van Michel COSTE uit Frankrijk (over de nieuwe GEPAN) en de tekst van Jacques BONABOT over vreemde luchtverschijnselen boven Vlaanderen. Van de andere kant is het mogelijk dat sommige lezers het artikel "De zaak Schiedam. Aanvullingen & rechtzettingen" eerder saai zullen vinden om te lezen. Het zou echter een onvergeeflijke redactionele fout zijn geweest indien we deze rechtzettingen en aanvullingen niet hadden gepubliceerd en de gemaakte fouten hadden verzwegen. Het blijft op de eerste plaats onze bedoeling om een betrouwbaar tijdschrift uit te geven dat benevens internationale informatie ruime aandacht besteedt aan Belgische en Nederlandse UFO-meldingen. Alle theorieën en speculaties over UFO's zijn trouwens gebaseerd op ooggetuigenverklaringen, en die moeten daarom zo eerlijk en gedetailleerd mogelijk worden weergegeven.

We ronden dit zeer korte editoriaal af met een speciaal dankwoord aan dhr. H.K. uit Enschede (Nederland) en aan al de medewerkers die ons dit jaar hebben geholpen.

We willen tenslotte ook de eersten zijn om u een bijzonder prettig nieuwjaar toe te wensen !

Wim VAN UTRECHT
(oktober 1983)

SCHIEDAM *(vervolg van p. 20)*

Al bij al blijft dus de conclusie wel geldig, en kunnen we met zekerheid stellen dat een astronomisch verschijnsel moet uitgesloten worden als verklaring voor de verschillende waarnemingen van 14 juli 1979.

BEZOEK AAN DE POLITIE VAN SCHIEDAM

Tijdens het interview dat Martin HOLWERDA en ikzelf hadden met de getuigen, beweerden deze dat zij destijds in 1979 hun ervaringen ook aan de Schiedamse politie hadden doorgespeeld. In een brief van 5 oktober 1983 meldt dhr. HOLWERDA dat hij nu een bezoek gebracht heeft aan het politiekantoor van Schiedam om dit detail na te checken. Onze medewerker was verrast door de positieve ingesteldheid van de politiemensen t.o.v. het UFO-fenomeen. Martin HOLWERDA:

"Ze kregen wel UFO-meldingen binnen maar wisten er geen raad mee. (...)

Pas na een schriftelijke aanvraag werd in de "telefoonrapporten" gekeken. 1979 was al opgeruimd op een paar belangrijke dingen na..."

-
- Tot zover deze rechtzettingen en aanvullingen i.v.m. de zaak Schiedam. Alle lezers die commentaar of opmerkingen kwijt willen i.v.m. deze CE III-melding, worden uitgenodigd om te schrijven naar het SVL-adres (Oever 28, B-2000 ANTWERPEN). Informeer ook eens bij uw vrienden en kennissen of ze nooit een vreemd verschijnsel in de lucht of op de grond hebben waargenomen. Het is op die manier dat er misschien nieuwe meldingen aan het licht komen.

Wim VAN UTRECHT
(sept/okt 1983)

IN ONS VOLGEND NUMMER:

Ongewone lichtverschijnselen op de grond, gefotografeerd in La Baule (West-Frankrijk) op 6 februari 1982.

GEPAN N°3 IS GEBOREN

MICHEL COSTE

Er doen tal van geruchten de ronde over de verdwijning van de GEPAN (*), het Franse orgaan dat in 1977 werd opgericht voor de bestudering van niet-geïdentificeerde luchtverschijnselen. Die geruchten zijn vals, maar...

Tijdens een bezoek aan het "Centre National d'Etudes Spatiales" in Toulouse, waar de lokalen van de GEPAN geïnstalleerd zijn, hebben we ons kunnen informeren over de verschillende veranderingen die dit officiële orgaan onderging.

Een reorganisatie werd vanuit Parijs gedicteerd, met als directe gevolgen:

- de koppeling van de GEPAN aan een afdeling van het CNES die ESO/SCIENCE/GEPAN genoemd wordt, en waarvan Dhr. CAROFF het hoofd is.
- de vervanging van directeur Alain ESTERLE door Dhr. VELASCO
- de overplaatsing van het vroegere personeel van de GEPAN naar andere diensten binnen het CNES.
- de benoeming van een nieuwe en alleenwerkende sekretaresse.

In plaats van vijf personen, telt deze nieuwe GEPAN er nog maar twee: de directeur en zijn sekretaresse... het is dus geoorloofd van zich de volgende vragen te stellen:

- 1) Als er een vermindering is van het personeel, is er dan ook een vermindering van het BUDGET van de GEPAN ?
- 2) Zullen er nog "technische nota's" gepubliceerd worden ?
- 3) Zal de GEPAN voor haar studies nog beroep doen op universitair ?

Voor zover wij weten werd er op die punten nog geen antwoord gegeven. We hopen dat Dhr. VELASCO bereid zal zijn om enkele "ufologen" te ontvangen, personen die het onafhankelijke onderzoek in Frankrijk vertegenwoordigen.

Volgens ons is er nog te weinig samenwerking tussen de GEPAN en de onafhankelijke groeperingen, en het feit van "gratis" zijn tijdschriften, onderzoekingen en andere documenten naar dit orgaan op te sturen, heeft de zaak niet veel verandert.

Een ontmoeting zoals die van 1978 (°) zou op prijs gesteld worden, maar misschien heeft deze "herrezen" GEPAN daar geen behoefte aan...

Noteren we toch maar het nieuwe telefoonnummer van het CNES:

16(61)27-31-31 poste 3450 voor Frankrijk en 33(61)27-31-31 voor België.

en het adres: C.N.E.S.

Division ESO/SCIENCE/GEPAN
G.E.P.A.N.
18, avenue Edouard Belin
31055 TOULOUSE-Cedex
Frankrijk

Vermelden we nog dat de "note d'information" n° 1 ("Observations de phénomènes atmosphériques anormaux en URSS") alsook de "note technique" n° 10 ("Psychologie de la perception") ondertussen niet meer te verkrijgen zijn.

(*) G.E.P.A.N.: Groupe d'Etude des Phénomènes Aérospatiaux Non-identifiés.

Bagnolet, juli 1983

(°) Op 12 september 1978 werden een hondertal Franse UFO-onderzoekers uitgenodigd voor een studievergadering in één van de conferentiezalen van het CNES in Toulouse. In die periode was Claude POHER hoofd van de GEPAN (Noot van de vertaler).

(Uit het Frans vertaald door Wim VAN UTRECHT)

CERGY-PONTOISE : EEN MYSTIFIKATIE

JACQUES BONABOT

Op 26 november 1979 zorgden Franck Fontaine, Jean-Pierre Prévost en Salomon N'Daye voor sensatie in de Franse pers. Deze drie jonge koopmannen uit Cergy-Pontoise, een gemeente gelegen in het Franse departement Val d'Oise, beweerden dat ze een "Close Encounter" hadden meegemaakt tijdens dewelke Franck Fontaine ontvoerd werd. Een week later zouden de "buitenaardse wezens" hem weer teruggebracht hebben.

Velen geloofden niet in de echtheid van die ontvoering, de gendarmerie toonde zich terughoudend en de GEPAN ontdekte duidelijke tegenstrijdigheden. Verschillende Franse onderzoekers hadden hun twijfels over de zaak geuit, maar dit alles mocht niet verhinderen dat het verhaal tot over de oceaan bekendheid verwierf en zijn weg vond in Amerikaanse publikaties.

Wij van onze kant beperkten ons tot een kort relaas van de feiten in het tijdschrift van maart 1980 (n° 59, blz 13) in de Nederlandstalige rubriek (S.V.L.) onder de titel "De Zaak Fontaine".

Het was Jimmy Guieu, stichter van het "Instituut voor Gevorderde Wetenschappen", science-fiction schrijver en auteur van twee boeken over het UFO-verschijnsel, die de drie helden van Cergy-Pontoise lanceerde in zijn boek "Contact Cergy-Pontoise" (1).

Via een uitzending van een vrije radio in Brest, en later nog eens via de krant "Le Parisien" van 7 juli 1983 (2) ging één van de getuigen door de knieën. Het was Jean-Pierre Prévost. Hij had sinds november 1979 zonder ophouden geprobeerd om de zaak in de aktualiteit te houden. Zo beweerde hij in kontakt te staan met een buitenaards wezen, "Haurrio" genaamd, dat hij in januari 1980 te Manosque zou ontmoet hebben (3).

"Ik bevestig dat de zaak van Cergy onzin was van het begin tot het einde. Ik alleen ben daar verantwoordelijk voor. Ik ben het die alles organiseerde en in elkaar stak, en ik kan het bewijzen..."

En als makkelijk verifieerbaar bewijs verteld hij het volgende:

"Franck Fontaine heeft de acht dagen van zijn 'verdwijning' in het appartement van een vriend doorgebracht. Ikzelf heb hem erheen gereden en ik heb hem later ook weer teruggebracht..."

Jean-Pierre Prévost geeft toe dat hij graag eens lacht en grappen maakt en hij voegt eraan toe:

"Hoe kan men zich inbeelden dat buitenaardse wezens zo'n paljas komen ontvoeren".

Maar waarom dan zo'n grap ineenzetten? Ook hiervoor heeft "onze gevierde getuige" een uitleg:

"Dankzij dit gefantaseerde verhaal had ik een publiek. Het was een manier om mensen bij mekaar te krijgen en om ze mijn boodschap door te geven..."

Want Jean-Pierre Prévost wil een nieuwe levenswijze introduceren:

"Wetende dat de mensen zich niet meer voor de traditionele godsdiensten interesseren en dat ze steun nodig hebben, dacht ik aan buitenaardse wezens..."

Sinds het voorval van Cergy, had hij trouwens geprobeerd om verschillende sekten op te richten, maar altijd tevergeefs.

Wat Jean-Pierre Prévost daarentegen niet vermeld is dat hij meer dan drie jaar voorzichtig gewacht heeft alvorens te praten. Na een periode van drie jaar kan er namelijk geen straf meer gevorderd worden voor wat deze specifieke wetsovertreding betreft. (2)

En in "Ouest France" (4):

"Wij hebben de zaak in mekaar gezet om een paar centen bij te verdienen". Jean-Pierre Prévost bevestigt dat hij de deus ex machina was. Franck Fontaine heeft de acht "buitenaardse" dagen in een appartement te Pontoise doorgebracht. "Ik had een publiek nodig" verklaart Jean-Pierre Prévost, die zich momenteel in Bretagne geïnstalleerd heeft.

Een onschuldige grap? Erger dan dat want Jean-Pierre Prévost wil ook de mysticus uithangen: hij heeft geprobeerd om verschillende sekten op te richten, met als leidmotief de buitenaardsen. Zulks in de voetsporen van George Adamski die in de jaren 50, in de V.S.,

zonder schaamte de leefregels van de "Orde van Tibet" liet doorgaan voor de boodschap die een Venusbewoner hem gegeven had, maar ook in de voetsporen van Claude Vorilhon die al jaren de wijsheid verkondigt die hij opdeed doordat hij dankzij de buitenaardsen met Jezus en Marx aan tafel had mogen zitten.

Wat riskeert Jean-Pierre Prévost ? Weinig, want de "wetsovertreding" die hem ten laste gelegd kon worden is na drie jaar verjaard. Geen zorgen dus voor hem, maar voor de belangrijkste getuige, Franck Fontaine, held en slachtoffer van de affaire, staan de zaken er slechter voor. Sinds de zomer van 1982 zit hij in de gevangenis zijn straf uit voor het plegen van verschillende diefstallen, waarvan twee ten nadele van toeristen die in La Baule de zon kwamen opzoeken.

Wij hebben dit ontvoeringsverhaal nooit ernstig genomen en daarom aan dit alles weinig aandacht geschonken in het "Bulletin du GESAG" en in het tijdschrift dat de SVL uitgeeft.

De reacties en vooral de houding van de getuigen tijdens de eerste ondervragingen toonden aan dat er iets niet klopte in het scenario van 26 november 1979.

Dit geldt vooral ook voor de maanden die op de ontvoering volgden. Franck Fontaine en Salomon N'Daye verschoven naar de achtergrond om plaats te maken voor vedette Jean-Pierre Prévost.

Zoals in vele gelijkaardige gevallen, wordt vanaf dat ogenblik het verschijnsel van de escalatie duidelijk, en dit leidt vroeg of laat tot de opbiechting, tot de mystificatie.

Brugge, augustus 1983.

REFERTES EN OPMERKINGEN

- (1) FONTAINE Franck, GUIEU Jimmy, N'DAYE Salomon en PREVOST Jean-Pierre "Contacts OVNI, Cergy-Pontoise." (Uitg. Rocher, Monaco 1980).
- (2) LEMAIRE Didier in "Le Parisien" van donderdag, 7 juli 1983: "Quatre ans après l'enlèvement de Franck Fontaine, l'un de ses 'complices' dans ce qui n'était qu'une supercherie, révèle: 'Les extra-terrestres de Cergy, c'était bidon...'"
(Alain GAMARD aan GESAG op 28/7/1983 en Gilbert SCHMITZ aan GESAG op 2/8/1983)
- (3) FRANCELLOU Sauveur, MICHEL Max en SEREY Patrice in een onderzoek gepubliceerd in het tijdschrift van de SVEPS: "Approche" n° 22, blz 6 (1980)
Zie voor een samenvatting van het SVEPS-artikel: "Bulletin du GESAG" van december 1980 (n° 62, blz 17): "Etranges phénomènes dans les airs et près du sol."
In onze dossiers en ook in de Internationale Catalogus (INTCAT) staat het geval geklasseerd als: NEGATIEF - MYSTIFICATIE.
- (4) "Ouest-France" (niet gedateerd): "Enlevé par des extra-terrestres, à Cergy-Pontoise, en 1979: du bluff..." (Claude Pondard aan GESAG).

Raadpleeg ook de Technische Nota n° 6 van de GEPAN: Enquête GEPAN n° 79/07 "A propos d'une disparition" - Referentie: 091 CT/GEPAN van 31 maart 1981. Toulouse, Frankrijk.

(Uit het Frans vertaald door Wim VAN UTRECHT)

BUFORA-CONGRES (vervolg van p. 17)

KUHLEMANN werd verkozen tot voorzitter van ICUR. Hun plannen zijn voornamelijk het invoeren van standardisatie wat betreft handleidingen en terminologie.

De laatste lezing kwam van Hilary EVANS en ging over de leugenaars in de ufologie. Volgens hem zijn er drie soorten leugenaars. De eerste soort zijn deze die liegen in de hoop er financieel voordeel uit te halen. De tweede soort zijn er zich niet van bewust dat ze liegen. De voorbeelden die Hilary EVANS daarvoor aanhaalde betroffen onderzoekers die hun kritische geest verloren schenen te hebben en zo de meest evidente zaken over het hoofd zagen. De derde soort zijn de contactees en de sekten die rond hen ontstaan. De leden van die sekten schijnen alle gezond verstand verloren te hebben en slikken alle onzin die de contactee hen doorspeelt.

Tot hier ons overzicht van wat wellicht het belangrijkste Europese UFO-congres genoemd mag worden. Onze felicitaties aan het BUFORA-team voor hun prima organisatie en serieuze aanpak.

DE MANNETJES WAREN NIET GROEN

JEAN-PIERRE TROADEC

Uit het Frans vertaald door Pieter HENDRICKX

Uit het SOBEPS-tijdschrift "INFORESpace" n° 61 - september 1982.

(Société Belge d'Etude des Phénomènes Spatiaux - SOBEPS: Avenue Paul Janson 74, 1070 BRUSSEL)

De hiervolgende gebeurtenis speelde zich af in Vauvert, een kleine gemeente in het departement Gard in het zuidoosten van Frankrijk, tussen Arles en Montpellier. Het dorp telt 7472 inwoners. Maar laat ons eerst overgaan tot het feitenrelaas:

Woensdag, 25 november 1981. We bevinden ons op de weg naar Gallician op ongeveer 1 km van Vauvert, in de wijngaarden van de Costières in Gard. De zon komt op en in het voorbijrijden konstateren de inzittenden van de auto's dat er een raar metaalachtig voorwerp in het midden van de wijngaarden staat. Het tuig is ongeveer 3 meter hoog, 2 meter breed en heeft de vorm van een onregelmatig veelvlak. De verschillende vlakken lijken verzilverd, op de top is een klein veelvlak van dezelfde structuur zichtbaar. Aan beide zijden steken twee antennes uit. Er vallen geen andere details of openingen te bespeuren.

Na de vaststelling van het fenomeen door de eerste waarnemers volgen de feiten zich regelmatig op. In de eerstvolgende minuten stromen vele nieuwsgierigen toe, gevolgd door "een gevechtswagen" van de rijkswacht. Op zeer korte tijd is een groot gedeelte van de bevolking van Vauvert ter plaatse. Maar niemand durft het tuig dicht te naderen. Een honderdtal soldaten leggen een veiligheidskordon rond de waarnemingsplaats, niemand mag nog door. Er komen nog meer rijkswachters opdagen en ook brandweerlui komen als versterking ter plaatse, ze zijn vergezeld van ziekenwagens en van helikopters die het terrein vanuit de lucht verkennen. Geen twijfel mogelijk, het gaat hier om de landing van een UFO. Men vraagt zich af of er iemand in het gelande tuig zit. Maar niemand van de aanwezige verantwoordelijken waagt zich dichter dan 50 meter van het voorwerp.

Er wordt iemand met een geigerteller op afgestuurd. Spoedig doet het gerucht de ronde dat de UFO radio-actief is! Achteraf blijkt echter dat geen enkele gevaarlijke radio-actieve straling kon opgemeten worden. Wel moeten we vermelden dat de autoriteiten in dit gebied het drinkwater afsloten!

De pers en de televisie-mensen zijn eveneens op het rendez-vous aanwezig. Nietsbeweegt er rond het voorwerp. De personen, die zich op een 50-tal meter van het tuig waagden, spreken van ondefinieerbare, vreemde geluiden die uit het binnenste van de UFO komen. De herkomst van onze bezoekers blijft een raadsel, maar sommige hebben hen al als buitenaards bestempeld. Dan, omstreeks 12u30 ('s middags) komt spontaan een einde aan het raadsel. Snel begrijpt men dat het hier om een grap gaat die ineengestoken werd door de promotie 1981 van de militaire luchtmachtschool van Salon-de-Provence in de Bouches-du-Rhône. Alleen de prefekt en de kolonel van de rijkswachtbrigade van Nîmes waren vooraf ingelicht over de stunt. Om 12u30 verlaten twee personen al lachend de UFO. Neen, ze waren geen 1m20 groot, maar van onze gestalte, korte haren en gekleed in een nauwsluitend pak, beplakt met metalen plaatjes. Ziedaar de vermaarde buitenaardse bezoekers van dit prachtig ruimtetuig, komende van een andere wereld.

Achteraf vernamen we dat ook de pers van tevoren op de hoogte was gesteld. In de dagen die volgden gaf zij een gedetailleerde beschrijving van de gebeurtenis. Niettegenstaande deze vaststelling deelde Jean-Claude Bourret op donderdag 26 november 1981, tijdens de nieuwsberichten van 13u00 mee, dat een onbekend voorwerp was NEERGESTORD op een veld in Gard, zonder enig ander detail te vermelden. Wel vertelde hij erbij: "Denk niet aan een UFO, mijn bescheiden ervaring met dit onderwerp leert me dat het hier waarschijnlijk om een satelliet gaat!".

Het uitwerken van deze promotiestunt, de operatiedetails, zijn ons heden allemaal bekend. Traditiegetrouw tracht elke promotie-lichting één of andere stunt uit te halen. Dit jaar

werd het UFO-verschijnsel als onderwerp gekozen. Om het geheim degelijk te bewaren werd het tuig ver van Salon-de-Provence gebouwd, met medewerking van een zelfstandige die een eigen atelier voor metaalconstructie exploiteert te Vedène, in de Vaucluse.

Deze metaalbewerker, dhr. Bernard Bailland en zijn helper Eric Anthon, smeedden acht dagen lang aan het pronkstuk en dat in het allergrootste geheim. Op dinsdag 24 november, rond middernacht, haalden 18 militairen van de luchtmachtbasis van Salon-de-Provence het voorwerp met een vrachtwagen af bij de heer Bailland. Daarna reden ze direkt in de richting van Vauvert. Dhr. Bailland vergezelde zijn gasten. Om 04u00 in de ochtend plaatsten ze het "ruimtetuig" op de voorafgekozen plek. Ze verborgen zich en bleven rustig wachten op de eerste reacties.

De honderd soldaten die het kordon vormden waren eveneens militairen van de luchtvaartschool van Salon-de-Provence, en speelden het opgezet spel mee.

Alles werd tot in de puntjes georchestreerd want er was zelfs een pseudo-onderzoeker van het CNES ter plaatse om een enquête te verrichten. Door medewerking van mijn vrienden van de groep VERONICA, van Bernard Dupi en Jean-Paul Roger van de groep PALMOS en van Charles Gouiran (nu een zelfstandig ufoloog) vernam ik dat de militairen zelfs een valse getuige opgeroepen hadden. Deze verklaarde bij de rijkswacht van Vauvert dat hij een ongewoon tuig op lage hoogte had zien voorbijvliegen, en dit op korte afstand van de plaats waar de zogenaamde "UFO" was neergezet.

De autoriteiten die niet ingelicht waren reageerden normaal. De rijkswachters, de brandweertuig en de medische hulpdiensten waren zeer snel ter plaatse en handelden alsof het om een zwaar verkeersongeval ging. Ook op niveau van de bevolking werd de gebeurtenis rustig verwerkt. Geen enorme paniek zoals deze veroorzaakt werd door Orson Welles in de USA, de dag toen hij het luisterspel "Oorlog der Werelden" zo reëel op de radio bracht, dat het leek alsof het om een authentiek verslag ging van een Martiaanse invasie op onze moeder Aarde.

Niettegenstaande al deze voorzorgen, zou de overheid van Gard zeer officiële telefonische oproepen ontvangen hebben van de Amerikaanse en Spaanse ambassades, die de werkelijke achtergrond van dit incident wensten te kennen. Tevens waren er één of twee personen die beweerden dat ze een vuurbal hadden zien landen in de wijngaarden, en die alzo de landing van een UFO bevestigden. Al deze details speelden in de kaart van de militairen van Salon; ze hadden alle troeven in de hand om hun omgeving in een echt landingsgeval te doen geloven. Met al deze misleidingen was het te moeilijk voor een leek om uit te vissen dat het om een grap ging. Toen bij de luchtmachtbasis om inlichting gevraagd werd, bevestigden ze dat de militaire radarposten van Narbonne en Nice, op dinsdagavond, omstreeks 22u00, tussen Lunel en Arles een onbekend voorwerp opgemerkt hadden dat sneller vloog dan een vliegtuig. Onze twee "buitenaardsen" van dienst, die al van 's morgens in het voorwerp verborgen zaten, hebben zich natuurlijk kostelijk geamuseerd. Het scenario was compleet: valse getuige die een UFO zag, valse radarwaarnemingen, metaalaspekt van de constructie met stuurhut en antennes, landingsplaats aan de rand van een drukke verkeersweg maar verwijderd van de stad, een afdeling soldaten die de veiligheid moest waarborgen.

Het is nu zo ver gekomen dat sommige personen beweren dat het niet om een grap ging. In werkelijkheid zou het een authentieke "ontmoeting van de derde soort" geweest zijn, die door de militaire overheid gecamoufleerd werd door een valse vertoning op te zetten. Wij denken dat diegenen die deze thesis aanhangen te ver gaan; maar ja, waarom ook niet na alles wat er gebeurd is! Ze moeten echter eerst met bewijzen afkomen.

Hetgeen we zouden moeten weten is of het werkelijk om een stunt ging zoals ze aan ons gepresenteerd werd. Het staat vast dat een dergelijke operatie niet zonder risico's was t.o.v. de bevolking. Er had paniek kunnen uitbreken, de ufologische geschiedenis kent al voorgaande gevallen waarbij ongelukken veroorzaakt werden door het samentroepen van een massa mensen; anderzijds hadden sommige toeschouwers op het voorwerp kunnen vuren en alzo de twee leerlingen van de militaire school verwond hebben...

Alleen de Prefekt en de kolonel van de rijkswachtbrigade van Nîmes, waren de enige quasi-autoriteiten die men van te voren had ingelicht over de ware toedracht van de stunt. Als de gerapporteerde feiten overeenstemmen met de werkelijkheid, dan kunnen we veronderstellen

dat hun deelname aan de operatie een ideale gelegenheid bood om de paraatheid en eventuele reacties van hun mensen te testen.

Maar we kunnen ons ook indenken dat de operatie een "experiment" was van sociologen die de officiële en officieuze reacties van de autoriteiten, het groot publiek en de ufologen wilden toetsen. Deze theorie kan samengaan met de grap van het promotie-team - een dubbel doel is natuurlijk altijd mogelijk.

Men zegt ons dat de pers vooraf ingelicht werd. Dan toch niet op alle regionen. Laten we even terugkomen op de hoger vermelde verklaring van Jean-Claude Bourret op TF 1. Hij heeft het over de val van een onbekend voorwerp. Deze verklaring houdt in dat iemand het tuig uit de lucht zag vallen. Jean-Claude Bourret geloofde niet in de landing van een UFO; hij besloot zelf dat het om een neergestorte satelliet ging. Dit is erg genoeg, nu we de waarheid kennen. De informatie werd totaal verdraaid doorgeseind. Objektief gezien kon de media alleen mededelen dat men een onbekend voorwerp in de wijngaarden had ontdekt, dat was dan ook alles. Het is een goede les, de moeite waard om te onthouden...

Maar wat zou er nu gebeurd zijn indien het om een echte CE III ging? We denken dat gans de zaak in stilzwijgen aan onze neus voorbij zou gegaan zijn. Zelfs op plaatselijk vlak werd er geen enkele ufoloog tijdig verwittigd. Nog steeds in de veronderstelling dat het om een authentieke landing ging, zou men de pers dan toegang verschaft hebben tot de site? Wij denken van niet. Het leger en de rijkswacht zouden zonder twijfel het landingsterrein afgegrendeld hebben.

Werd de GEPAN op de hoogte gebracht van deze "vervalste" landing? Indien de rijkswacht haar taak korrekt uitvoerde, moet het antwoord ja zijn. De rijkswacht van Vauvert, die niet wist dat het om een grap ging, was zeer snel ter plaatse. Ze waren bij de eersten die aan de wijngaarden arriveerden.

De pers schreef dat het raadsel van het tuig om 12u30 opgelost was. Nergens zijn er echter aanwijzingen te vinden dat de GEPAN ter plaatse een veldonderzoek verrichtte. Nu vinden UFO-landingen niet alle dagen plaats en zou het logisch gezien, en ons baserend op de feiten die gepubliceerd werden, héél normaal geweest zijn dat iemand of een team van de GEPAN naar het landingsterrein in Vauvert gekomen was. Tenminste indien de GEPAN niet op de hoogte was van de werkelijke achtergrond van deze melding... Enkele dagbladen schreven dat wetenschapsmensen van het CNES van Toulouse naar Vauvert vertrokken om dezelfde dag nog een onderzoek in te stellen. De andere kranten achtten dit niet eens de moeite waard om te vermelden. We kunnen besluiten dat de ganse namiddag voorbijging zonder enige reactie van de officiële GEPAN. Maar laten we eerlijk blijven en toegeven dat de verplaatsing van een onderzoeksteam en hun materiaal wel enkele uren in beslag neemt, vooral indien er verschillende honderden kilometers dienen overbrugd te worden. Maar indien het werkelijk een authentieke UFO-landing was, dan zou de UFO misschien niet tot in de namiddag zijn blijven staan. Anders uitgedrukt wil dit zeggen dat de GEPAN geen schijn van kans heeft om tijdig ter plaatse te zijn in geval van een UFO-landing, zelfs wanneer de rijkswacht hen direkt op de hoogte brengt. Deze vaststelling geldt ook voor de privé-groeperingen die theoretisch niet verwittigd worden door de rijkswacht.

Het is interessant vast te stellen hoe de mentaliteit van het publiek evolueerde. Een nieuwsgierige menigte kwam toegestroomd om de UFO te bekijken; geen paniek of massahysterie. Meer en meer wordt de idee van buitenaardse bezoekers mogelijk geacht. Want dat was toch de afkomst, die eerst aan het toestel toegeschreven werd. De militairen hadden het trouwens zo gehoopt. Uit dit alles komt iets ziekelijks naar voren. Blijkbaar kunnen we nog niet overweg met een "nabije ontmoeting" die zich manifesteert voor de ogen van iedereen. De pers deelt tegenstrijdige informatie mee, de rijkswacht weet niet wat te doen, de wetenschapslui blijven liever afzijdig, de ufologen worden niet tijdig verwittigd... Het zou interessanter geweest zijn wanneer ufologen zo'n grap in mekaar gestoken hadden. Er zou dan getest kunnen worden in welke mate de getuigenverklaringen met elkaar overeenstemden. Ook de spontane reacties van het volk zouden opgetekend kunnen worden, enz... Maar de ufologen hebben i.v.m. dit voorval het laatste woord nog niet gesproken...

(N.B. - Op 4 november 1981 blokletterde de DAUPHINE LIBERE: "Avignon, een UFO boven het paleis"; het artikel ging samen met een grote foto van de UFO, in werkelijkheid een luchtballon.

De krant vermeldde een beetje later dat het om een ballon ging die als publiciteitsstunt boven Avignon was opgelaten, in het kader van het congres voor reisagentschappen dat daar plaatsvond. Waar gaat het eindigen, wanneer de journalisten de term "UFO" al gebruiken om dingen aan te duiden waarvan de oorsprong wel degelijk bekend is !).

NAWOORD

Pieter HENDRICKX die het bovenstaande artikel uit "INFORESpace" vertaalde stuurde ons zijn persoonlijke mening op over dit incident. Dhr. HENDRICKX vindt het positief te kunnen vaststellen dat er zich bij het publiek een mentaliteitsverandering heeft voorgedaan. Zelf voorstander van de buitenaardse hypothese schrijft hij dat: "de mogelijkheid van bezoekers uit de ruimte nu voor het groot publiek geen louter science-fiction meer is".

Verder wijst onze medewerker op enkele ontmoedigende vaststellingen, zoals de manier waarop de pers het voorval versloeg en de reactie van sommige ufologen die volhouden dat het om een echte CE III ging. "Zij willen kost wat kost het publiek (of zichzelf) in het UFO-fenomeen doen geloven en vallen zo de bestaande officiële instanties aan", aldus Pieter HENDRICKX.

RECENTE MELDINGEN

● ANTWERPEN - 21 en 22/6/1983 ('s avonds en 's nachts)

"Gisteravond en vannacht waren heel wat mensen nogal ongerust over de lichtende rand die rond de maan kon worden gezien. Velen vroegen zich af wat hier de oorzaak van was en wat het fenomeen te betekenen had. Er is echter niets aan de hand met onze aardwachter.

Een en ander is te verklaren door een nogal bijzondere stand van de maan en de invloed daarop van de sterren Arktur, uit het sterrenbeeld de Boot en Spika uit het sterrenbeeld de Maagd."

("Gazet van Antwerpen" van 23/6/1983)

SVL EVALUATIE: = ASTRONOMISCH VERSCHIJNSEL

Hetzelfde verschijnsel werd ook in Duitsland waargenomen op 22 juni, omstreeks 22.00 u, aldus Hansjürgen KOHLER in "CENAP-Report" Nr. 89 op p. 10.

(Centrales Erforschungsnetz Aussergewöhnliche Phänomene: Eisenacher Weg 16, 6800 MANNHEIM 31)

● OMGEVING VAN HERENTALS (Antwerpen) - 20/8/1983 (rond 22.30 u)

Twee jongeren die per auto terugkwamen van een avondje uit, zagen plots een eigenaardig voorwerp in de lucht hangen. Het tuig had vier grote witte lichten en bewoog zich langzaam over de auto. De getuigen waren inmiddels uitgestapt om het voorwerp beter te kunnen waarnemen.

Het verdween tenslotte in de verte.

(Getuige aan W.B. / W.B. aan Wim VAN UTRECHT)

SVL EVALUATIE: - VliegTuig

De dag na de waarneming had Wim VAN UTRECHT een kort onderhoud met één van de getuigen. De details die toen naar voren kwamen wijzen alle in de richting van een vliegtuig. Op verschillende data werd er vervolgens afgesproken voor een interview met deze getuige, maar deze laatste was op die afgesproken tijdstippen niet komen opdagen. Momenteel kunnen we nog geen definitieve conclusie trekken omdat er niet genoeg gegevens voorhanden zijn.

● GENK (Limburg) - 06/10/1983 (rond 22.00 u)

Mej. H.S. (16 jaar) wou net gaan slapen toen zij besloot om eerst nog een beetje te eten. Op het ogenblik dat zij in de keuken was, voelde zij zich plots "gedwongen" om naar buiten te gaan. Daar zag zij hoog in de lucht twee lichten die één maal aan- en uitgingen. De lichten verdwenen plotseling.

(Interview tussen Marc BROUX (UFO 21) en de getuige op 8 oktober 1983 / Op cassette geregistreerd interview aan Wim VAN UTRECHT)

SVL EVALUATIE: ONVOLDOENDE

Mejuffrouw H.S. beweert dat zij al 10 jaar lang, zeer regelmatig "lichtflitsen" in de lucht ziet. Zij maakt zelfs gewag van een bolbliksemverschijnsel dat enige tijd geleden de keuken was binnen gedrongen, en van een laagvliegende UFO waarin "wezens met zwarte kleding" zaten. De hele affaire doet een beetje terugdenken aan de dubieuze waarnemingen van Schoonaarde (zie "SPW-tijdschrift" nrs. 10 en 11, het "Bulletin du GESAG" nr. 55, en de "OBOS-krant" nr. 6). De SVL hoopt deze indrukwekkende beweringen ter plaatse te kunnen nachecken.

FRANSMAN GETELEPORTEERD ?

In juli van dit jaar publiceerden verschillende Franse dagbladen het verhaal van hun landgenoot, de 45-jarige werkmán Stefan GASPAROVIC uit het oost-Franse Sommerécourt, die beweert dat hij door een lichtgevende bol werd "opgezogen". De UFO zou hem na een vlucht van 6 km weer hebben losgelaten. Enkele kranten gaven een uitgebreid verslag van de gebeurtenissen, maar wij beperken ons hier tot een samenvattende tekst.

Op 8 en 9 juli 1983 was Stefan GASPAROVIC met zijn zes kinderen en een geboor gaan kamperen op het plateau van Sommerécourt, in de nabijheid van een luzerneveld. Op beide dagen hadden zij rond 02.00 u in de ochtend een verblindende vuurbol gezien. Dit voorwerp vloog ongeveer 200 meter boven de getuigen en droeg onderaan een soort trechter.

Op zondag, 10 juli, keerde Stefan GASPAROVIC terug naar het plateau. Hij was nu alleen en had zijn verrekijker meegenomen. Omstreeks 22.00 u verscheen het voorwerp opnieuw. Deze keer kwam de UFO recht op hem af. Uit angst wierp hij zich op de grond en bleef plat op de buik liggen. Toen de bol vlak boven de getuige hing gebeurde er iets merkwaardigs: "Mijn hele lichaam werd als door een stofzuiger omhoog gezogen. Daarna herinnerde ik me niet veel meer. Ik voelde een hevige windstoot en brulde van de angst. Ik weet niet hoe lang het duurde, maar het ging erg vlug. Uiteindelijk werd ik vanop 2 meter hoogte gedropt in een veld, 6 km verder...", aldus het slachtoffer in "La liberté de l'est" van 13 juli.

Intussen waren de vrouw en kinderen van dhr. GASPAROVIC ongerust geworden en gingen ze naar hem op zoek. Zij vonden echter alleen zijn auto met de deuren open. Terug thuis bleek dat hij tijdens hun afwezigheid was teruggekeerd. Het was nu 00.30 u. Thierry, de oudste zoon vertelt: "Hij lag versuft op zijn bed en herkende niemand meer. Hij mompelde een aantal onsamenhangende zinnen en herhaalde steeds: 'die kereltjes zijn dik en lelijk en ze hebben puntoren'. Bovendien dacht vader dat hij een Spanjaard was en dat hij Yvan HASARD heette. Om 02.00 u 's morgens stond hij plots op en marcheerde als een automaat naar buiten, terwijl hij riep: 'ze zijn daarboven en ik ga er naar toe!' ".

Op dat ogenblik besloot Thierry om een ziekenwagen te bellen en zijn vader naar het ziekenhuis te voeren. Tijdens de rit naar het hospitaal konden zowel Thierry en zijn vrouw, als de chauffeur van de ziekenwagen, een geel-oranje bol boven het plateau van Sommerécourt zien hangen. De ziekenwagenbestuurder, Francis WEIN, was van mening dat het om een bolbliksem ging.

De rijkswachtbrigade van Bourmont stelde een onderzoek in en nam zelfs bodemonsters, want op de plaats waar de UFO "geland" was zou er een cirkelvormige afdruk gevonden zijn. Verschillende krantenberichten spreken dit echter tegen.

Volgens een krant van 20 juli (de naam van de krant is ons niet bekend) ligt Stefan GASPAROVIC nu gehospitaliseerd met gedeeltelijk geheugenverlies en gezichtsstoornissen. Bovendien heeft hij blauwe plekken over gans het lichaam.

Hopelijk stellen onze Franse collega's een onderzoek in en wordt er binnenkort een volledig verslag over deze zaak gepubliceerd.

W. VAN UTRECHT.

(Met dank aan UFO 21 - Koning Albertstraat 40, 3500 HASSELT)

VREEMDE VERSCHIJNSELEN BOVEN VLAANDEREN (DEEL 1)

JACQUES BONABOT

Jacques BONABOT, directeur van onze Franstalige zustervereniging, schreef recentelijk een artikelenreeks over de belangrijkste UFO-waarnemingen uit het Vlaamse landsgedeelte. Zijn bijdrage is bijzonder welkom omdat we nu over een chronologisch overzicht beschikken dat het resultaat is van jarenlange voorbereiding (het verzamelen van getuigenissen, het onderzoeken en classeren van die getuigenissen, het elimineren van onbetrouwbare geruchten, enz...).

De Oudvlaamse teksten die in dit eerste deel voorkomen werden in hun originele vorm geciteerd. De interpretatie van oude teksten is, rekening houdend met hun typische verteltrant en hun tijdsgebonden karakter, een dermate subjektieve zaak dat we het voorzigtiger vonden om sommige dokumenten letterlijk over te nemen.

Voor de duidelijkheid werden de data in het artikel door de vertaler onderlijnd.

De vertaling van het Frans naar het Nederlands gebeurde door Wim VAN UTRECHT.

1. DOOR DE EEUWEN HEEN

Zonder enige twijfel zitten er in de gemeente-archieven van onze Vlaamse provincies nog talrijke kronieken verscholen waarin gewag gemaakt wordt van vreemde luchtverschijnselen, soms ook meteoren, bolides, kometen en andere objecten die de interstellaire ruimte doorkruisen en die soms terecht komen in de atmosfeer van onze planeet.

Er bevinden zich daar dus talrijke vergeten bronnen die belangrijk zijn voor het onderzoek van het UFO-verschijnsel.

Een zekere Hugo Neirinckx, uit Merelbeke, bezorgde ons op die manier een reeks zeer korte beschrijvingen die uit kronieken afkomstig zijn (1). Hij schrijft:

En niet alleen in de States in 1897 maar ook in België (Hasselt, 10 sept. 1844).

Getuigen omschrijven het als een "lichtend lichaam, lengte 7 m breedte 20 cm". Na enige sekonden onbeweeglijk gebleven te zijn is het lichtverschijnsel in rechte lijn gedaald en, op het ogenblik van het verdwijnen hebben zich 4 fragmenten van de beneden-einden afgescheiden en alles is weder duister geworden. (2)

Te Brugge zag men hetzelfde verschijnsel. (3)

Zelfs onze oude kronieken maken voor 17 september 1384 gewag van een "vliegende comeet, van verscheyde koleuren: rood, groen en zwart" en voor 1515 van een "klomp vuur zo groot als een bier-ton, met stralen die veel licht gaven", het fenomeen liet "somstijds van zijn vuur vallen". (4)

In de archieven van de Sint-Maartens Kathedraal te Ieper bestaat er een gedeelte van een manuscript dat 20 bladzijden telt, formaat: 17,5 x 21cm, en dat onder het nummer 432 een kroniek bevat voor de periode van 478 tot 1731. D. Masure drukte deze in zijn originele vorm af in een kleine brochure van 24 bladzijden (5). En zo vinden we op p. 21:

1515 14 7ber - men zegt dat op deze dag 's avonds wierd gezien een klomp vier vliegende regt boven de huyzen alzo groot als eene biertonne ende van achter hadde het straelen, en gaf groot licht ende op sommige plaetsen viel van dat vier dit gebeurde in alle de landen door op den zelve tyd, ende men zag in de locht mannen met wapenen die door de locht reden.

Dit verschijnsel stemt overeen met het citaat dat dhr. Neirinckx hierboven aanhaalt voor 1515, maar er is een bijkomende bijzonderheid. Op de laatst geciteerde regel lezen we: "men zag in de locht mannen met wapenen", zulke beschrijvingen vinden we ook terug in Engelse, Franse en Italiaanse kronie-

ken. Er bestaan ook getuigenissen van legers die zich in de lucht verplaatsen, en van lijf aan lijf gevechten tussen soldaten. Zelfs in het begin van onze tijdrekening, ten tijde van de Romeinse senatoren, duiken er gelijkaardige toespelingen op.

Verder op p. 23 lezen we:

1536 - men zegt dat in dit jaar hier dry zonnen gezien wierden alsook in meer andere plaetsen.

(zulke beschrijvingen doen ons sterk denken aan bijzonnen of parhelia - W. van Utrecht)

In "Les OVNI Du Passé" (6) vermeldt Christiane Piens in het begin van het eerste hoofdstuk van deel 2, op p. 121:

In 1568 zag men opnieuw vechtende legers in de lucht boven Vlaanderen (België).

Harold T. Wilkins schrijft in "Vliegende Schotels in Actie" (7):

Deze verschijningen hadden vaak de vorm van brandende lichtstromen. Dergelijke lichten werden in 1560 en 1564 boven Londen gezien en in 1575 ook boven Belgisch Brabant, toen zij werden beschreven door Cornelius Gemma, Professor in de Medecijnen aan de Universiteit van Leuven. Dikwijls waren dergelijke lichten zo sterk dat men het minste strootje of de kleinste speld op de grond kon zien liggen. Het schenen enorm sterke zoeklichten te zijn, waarvan de stralen vanuit de hemel op aarde waren gericht.

In haar boek "Les OVNI Du Passé" preciseert Christiane Piens (8):

In 1575 ziet Cornelius Gemma, professor in de geneeskunde aan de katholieke universiteit van Leuven, gedurende de nacht een helder licht uit de lucht komen en de grond beschijnen. Volgens zijn zeggen was het licht zo sterk dat men een nagel op de grond zag liggen. Cornelius Gemma was in feite getuige van twee verschijnselen die indertijd als noorderlicht geklasseerd werden, maar die eigenlijk typisch op UFO's lijken. Hij deed zijn waarnemingen op 13 februari 1575 en op 28 september van datzelfde jaar.

De eerste begon om negen uur 's avonds en in het noorden verschenen twee grote boogvormen en ook nog twee kleinere bogen en een enorm sterk licht. Eén ervan had verschillende kleuren en beide steunden in het westen op het punt van de dag- en nachtevening. De meest oostelijke boog was gebroken dicht bij de Orionnevel en uit de breuk kwam een grote hoeveelheid stralen, speren en werpspiesen te voorschijn en terwijl zij zich verplaatsten, vormden zij het beeld van een bloedige veldslag. Een rode damp verspreidde zich in de hemel en werd ten slotte fel purperkleurig. Gedurende die tijd steeg er een witte wolk met een donkere vlek in het midden naar de hemel op. De getuige merkte nog verschillende ronde lichtgevende wolken met allerlei kleuren op. Bij de nadering daarvan loste de donkere plek zich op. De lansen en de spiesen stegen naar de top van de hemel en de brand werd algemeen.

(Vertaling uit het Frans door Julien Weverbergh in "UFO's in het verleden" op p. 43)

In feite hebben zowel Christiane Piens als Harold T. Wilkins zich beperkt tot een persoonlijk relaas van deze gebeurtenissen. Men vraagt zich af waarom de auteurs de tekst niet in een getrouwere vorm citeren. Op basis van het relaas dat Piens ons geeft, is het niet uitgesloten dat het hier toch om het noorderlicht gaat, met inbegrip van de verschillende fasen die zo'n verschijnsel doorloopt.

Op 10, 11, 16 en 17 mei 1612 rapporteren Simon Olislaeger, 17 jaar, en Adriana Sebastiaens uit Baarle en Rijkevorsel in de provincie Antwerpen, dat ze in de heide een jongeling hebben waargenomen die in het wit gekleed was en hun een religieuze boodschap meedeelde (9).

Opnieuw beschrijft Christiane Piens in "Les OVNI Du Passé" een luchtverschijnsel dat thuishoort in de categorie van vechtende legers waarop we al zinspeelden toen we de gebeurtenissen van 14 september 1515 beschreven:

1640 - Knokke a/d IJzer: Soldaten van het fort van Kenoque (een vesting ter verdediging van de stad Ieper) zien in het Zenith een volledig (!) leger door de vlammen marcheren. Nauwelijks staat het leger opgesteld of ze zien er twee andere, het ene in het oosten en het andere in het westen. Volgens de tekst maakten de twee legers zich "gevechtsklaar" en vochten ze tegen hen die van het noorden afkwamen. Dit alles duurde een uur en de schoten konden duidelijk gehoord worden. (10)

Piens citeert nog een andere gebeurtenis (11):

Op 29 oktober 1726, omstreeks 21 uur kon de bevolking van Vilvoorde (België) gedurende zes uur verschrikkelijke meteoren als bliksems zien verschijnen en verdwijnen tussen de wolken in de lucht.

Voor het jaar 1783 geeft Harold T. Wilkins ons het volgende incident. Uit "Vliegende Schotels in Actie" (p. 167):

Een bol die rond zijn as draaide en van ongewone grootte was, vloog heel hoog aan de hemel boven Edinburgh en werd eveneens gezien in het zuiden van Engeland, Ierland, Oostende en Glasgow. Het ding gloeide als witheet ijzer. Het werd op dezelfde dag boven Edinburgh en Glasgow gezien (18-20 augustus 1783, 21 uur).

Opnieuw vermeldt Wilkins geen enkele bron (12).

In het driemaandelijks tijdschrift "Awareness" beschrijft uitgever Bernard Delair, zonder enige referte, het volgende verschijnsel (13):

1811 (maand niet genoteerd): Antwerpen, België. Een vuurbol ontplofte in de lucht boven deze stad en een gelatine-achtige substantie viel op de grond.

Er viel ook een substantie uit de lucht boven Blankenberge. Dit meldt ons Charles Fort in "The Book of the Damned":

Annals of Philosophy, 16-226:

Die 2de november van 1819 - een week voor de zwarte regen en de aardbeving van Canada - viel er te Blankenberge een rode regen. Zand? Twee chemici uit Brugge concentreerden 144 ons van de regen tot 4 ons - "geen bezinksel". Maar de kleur was zo opmerkelijk dat het zich zou afgezet hebben als er zand in zat en de substantie uiteengetrokken werd i.p.v. geconcentreerd. Er werden experimenten verricht en verschillende reageermiddelen veroorzaakten bezinkels, maar andere dan zand. De chemici concludeerden dat het regenwater kobaltzouten bevatte - wat niet erg verrassend is: dit geldt voor vele substanties die door schepen op de Atlantische Oceaan worden meegevoerd. Wat het ook geweest mag zijn, volgens de "Annals de Chimie 2-12-432, was de kleur rood-violet. Voor verscheidene chemische reacties, zie: Quar.Jour. Roy. Inst., 9-202, en Edin. Phil. Jour., 2-381.

In een zending van 27 augustus 1972 gericht aan Julien Weverbergh, meldt dhr. Adriaan Linters de ontdekking van een eigenaardig lichtverschijnsel toen hij de Limburgse kranten van de 19de eeuw doorzocht (15). De aangehaalde waarneming gebeurde op 5 april 1870.

- Een lichtverschijnsel. - Gisterenavond, omstreeks 11 ure, trokken eenige heeren, te Gent van het estaminet komende, huiswaarts de Beestenmark over. Eensklaps vernemen zij boven hunne hoofden een zonderling gedruisch, niet ongelijk aan het gerucht eener naderende zware hagelbui. Bij het opzien ontwaren zij aan den donkeren hemel een zacht-rooden lichtkrans, waartusschen strepen en vonken als van electrisch vuur, die liefelijk dooreen speelden.

Een ogenblik later kwam van boven de huizen een zonderling lichtverschijnsel opdagen. Eerst had het de gedaante van een wiel, met rooden as en speeken, dat met bliksemsnelheid op zich zelve omdraaide en lichtsprankels van zich uitwierp, vergezeld van een knappend en knetterend gedruisch; daarna veranderde het schielijk in een donkerrood ovaal, met enkele lichte vlekken, als met vele sterren, bedekt. Zich meer en meer uitbreidende, kreeg het eindelijk de gedaante van eenen grooten riviervisch, met geele tintelende schubben, geopenden vuurrooden muil en blinkenden staart, die, als op eenen stroom van licht, in snelle vaart, naar het noorden heentrok. De duur van het verschijnsel was ongeveer eene minuut.

(wordt vervolgd)

NOTA'S & REFERATES

- (1) Neirinckx, Hugo: Rubriek "Open Venster" in het radio- en televisieweekblad "HUMO" van 29 september 1973 op p. 14. Deze lezer reageerde op een artikelenreeks van Julien Weverbergh.
- (2) Geen andere referte (GESAG cat. n° 585)
- (3) Geen andere referte (GESAG cat. n° 586)
- (4) De plaats waar deze verschijnselen plaatsgrepen wordt niet vermeld. Ook geen enkele bronvermelding. Wel verzekert Hugo Neirinckx dat er "in de oude Vlaamse kranten daterend van 1605 (Antwerpen, Abraham Verhoeven) nog bergen informatie staan, om niet te spreken over de episcopale en juridische archieven".
(GESAG cat. n° 583 en 584)
- (5) Masure D.: Ieperse Kroniek 478-1731, overdruk: Iepers Kwartier 1977 nr 1.
"Geloofwaardighe kronyk beschryvinge van de bezonderste geschiedenissen sedert den oorsprong der Stad Jper ten jaere vier honderd acht en zeventig tot den jaere 1731. 14 september 1515, op p. 21 (GESAG cat. n° 933)
1536, op p. 23 (GESAG cat. n° 1210)
- (6) Piens, Christiane: "Les OVNI Du Passé". Bibliothèque Marabout (n° 638) Verviers (België) 1977. Piens citeert:
Fomianus Strada (Italiaans historicus): "De belle Belgico Decades Duae et Meteorologia Philosophica Politico."
(GESAG cat. n° 1253)
- (7) Wilkins, Harold T.: "Flying saucers on the attack", uitg.: Ace Star Books, New York 1954, p. 184 en in de Nederlandse uitgave bij Servire, Den Haag: "Vliegende schotels in actie" op p. 153. De auteur geeft geen bronvermeldingen.
(GESAG cat. n° 165)
- (8) Piens, Christiane: "Les OVNI Du Passé", p. 62. De auteur vermeldt als bron: Abbé jérôme Richard: "Histoire naturelle de l'air et des météores." 1771 Parijs, p. 99-101. (GESAG cat. n° 1254)
- (9) We komen hier niet terug op de tekst van deze verschijningen omdat zowel de GESAG als de SVL deze recentelijk gepubliceerd hebben:
SVL Tijdschrift n° 1 van januari 1982, p. 16, waarin een gedeelte van de tekst in zijn originele vorm.
"Bulletin du GESAG" n° 67 van maart 1982, p. 11, waarin een Franse vertaling van de originele tekst. Oorspronkelijke bron: "Baerle en Ryckevorsel, wonderbare verschijningen op de heide ten jare 1612" (10 blzn) - F. van Zype, J. van Neten, J. Van Postel en Jos. A. U. Ernalsteen.
10 mei 1612 - Baerle (GESAG cat. n° 1603)
12 mei 1612 - Baerle (GESAG cat. n° 1604)
16 mei 1612 - Ryckevorsel (GESAG cat. n° 1605)
17 mei 1612 - Ryckevorsel (GESAG cat. n° 1606)
- (10) Piens, Christiane: "Les OVNI Du Passé", p. 124, citeert als originele bron: "Memorial Historica Espagnol." Deel XVI. (GESAG cat. n° 1255)
- (11) Piens, Christiane: "Les OVNI Du Passé", p. 77, met als originele bron: "Histoire de la ville de Vilvorde." G. Nauxelaars, deel II. Uitg.: J. Vermaart.
- (12) Wilkins, Harold T.: "Flying saucers on the attack", p. 203. In de Nederlandse uitgave "Vliegende Schotels in Actie" op p. 167.
(GESAG cat. n° 166)
- (13) Delair, Bernard J.: "UFO's: Whence and why ?" in "Awaranness", herfst 1976 (Vol 5, n° 1), p. 7. Wootton, Oxfordshire, Engeland
(GESAG cat. n° 1045)
- (14) Fort, Charles: "The Book of The Damned", uitg.: Ace Books, New York 1941, p. 47. De geciteerde bronnen zijn terug te vinden in de tekst.
(GESAG cat. n° 586)
- (15) "Gazette van Hasselt en der provincie" (uitg.: D. Schoefs, Hasselt) II, 15, woensdag 6 april 1870, p. 1, kol. 1.
(GESAG cat. n° 548)

HET BUFORA-CONGRES

Op 27 augustus 1983 ontmoetten enkele tientallen buitenlandse UFO-onderzoekers elkaar in High Wycombe, een dorpje op ongeveer 50 km ten noordwesten van Londen. Gedurende drie dagen zou hier het derde internationale UFO-congres doorgaan, een initiatief georganiseerd door de Britse UFO-groepering BUFORA (*).

Er waren dit jaar beduidend minder bezoekers dan op het eerste congres in 1979, maar de kwaliteit lag minstens even hoog. Evenals op de vorige congressen werd er ook nu achter de schermen vergadert door het PICUR-team. PICUR staat voor: "Provisional International Committee on UFO Research" of in het Nederlands: het voorlopig internationaal comité voor UFO-onderzoek.

Wim VAN UTRECHT vatte de voordrachten van de eerste twee dagen samen, en Ronny BLOMME, die eveneens naar Engeland gereisd was, zorgde voor een overzicht van de laatste congresdag.

(*) British UFO Research Association - BUFORA: 6, Cairn Avenue, Ealing, London W5 5HX, Engeland

27 AUGUSTUS 1983

Om 10.00u opent de voorzitter van BUFORA, dhr. Robert DIGBY, het congres. Hij portretteert de sprekers die een voordracht zullen geven, en benadrukt dat we in feite geen UFO's maar wel UFO-meldingen onderzoeken. In dit opzicht werd er trouwens al op het eerste internationale congres een gestandariseerde definitie afgesproken:

UFO-melding: = een verklaring van één of meerdere personen die volgens algemeen aanvaarde normen betrouwbaar en psychisch normaal genoemd mogen worden, en die een persoonlijke waarneming beschrijven (visueel of met behulp van een optisch instrument) van een verschijnsel en/of de daaruit voortvloeiende fysische effecten, dat geen overeenkomsten vertoont met enig bekend fysisch gebeuren, objekt of proces, nog met enig psychologisch gebeuren of proces.

UFO: = De stimulus die aanleiding geeft tot een UFO-melding.

Na DIGBY's inleiding kwamen de verschillende sprekers aan het woord:

DR. J. Allen HYNEK: "CUFOS krijgt de laatste tijd wel minder meldingen binnen, maar het aantal interessante gevallen is nooit gedaald", aldus de wereldbekende UFO-vorser in de inleiding van zijn betoog. HYNEK is ervan overtuigd dat er achter de UFO-fenomenen een intelligentie schuilgaat, en dat de UFO's over de ganse wereld dezelfde eigenschappen vertonen. Zo'n typische eigenschap vindt hij bijvoorbeeld het feit dat deze verschijnselen nooit van de ene plaats naar de andere vliegen, of beter dat zij nooit gerapporteerd worden boven een bepaalde stad en even later boven een andere dichtbij gelegen woonkern. Van de andere kant lijkt het er op dat UFO's nooit de aarde verlaten. Dit blijkt uit het feit dat moderne satellietapparatuur nooit UFO's detecteert, terwijl deze in staat is om een voorwerp dat de grootte heeft van een suikerklontje, over verschillende mijlen te ontdekken. Dit alles is zo onlogisch zegt, HYNEK, dat hij het zeer normaal vindt dat de meeste wetenschappers zich niet met het UFO-probleem willen bezighouden. Hij neemt het ze wel kwalijk dat ze het vergaarde feitenmateriaal niet willen inzien, en vergelijkt tenslotte onze situatie met die van de pioniers uit de vorige eeuwen (GALILEI, BELL, enz...)

DR. Harley RUTLEDGE is een fysicus uit Missouri (USA), en organiseert al zeven jaar lang waarnemingsavonden. Daarbij kan hij rekenen op de hulp van enkele medewerkers en maakt hij gebruik van dure apparaten die het hem makkelijker moeten maken om 's avonds naar UFO's te speuren. Het hele project werd "Project Identification" gedoopt en RUTLEDGE schreef er ook een boek over. Zijn lezing was geïllustreerd met talrijke foto's van nachtelijke lichten die het team tijdens de late avonduren in de buurt van Missouri had gekiekt. Die foto's zijn weinig overtuigend en de kwaliteit ervan is beneden alle peil. Geen enkele foto toont ons een luchtverschijnsel met daaronder het landschap. Geen referentiepunten dus, alleen zwarte achtergronden met daarop gekleurde lichtpuntjes, strepen, kronkels, enz...: documenten zonder wetenschappelijke waarde. Jammer van het geld en jammer van het initiatief dat een betere uitwerking verdient.

Per ANDERSEN studeert computerwetenschappen en wiskunde aan de universiteit van Aarhus in Denemarken. Hij is hoofd van het project "UFODATA" waarbij alle Deense UFO- en IFO-meldingen in computer worden opgeslagen. Onlangs stelde hij een vragenlijst samen en stuurde die op naar 200 Deense wetenschappers. Het was de bedoeling om hun opinie over UFO's te leren kennen. Het resultaat

was verrassend: 99 aangeschrevenen antwoordden onmiddellijk en nog 33 anderen reageerden op een tweede verzoek. De gemiddelde reactie van de wetenschappers viel tamelijk goed mee. De meesten wensten wel een onderzoek van UFO-verschijnselen, maar het merendeel kon er zelf geen tijd aan besteden. Zulke positieve resultaten kunnen we echter alleen maar uit Skandinavië verwachten. In die landen volgt een belangrijk aantal mensen het UFO-onderzoek van nabij. Het is er geen uitzondering dat een UFO-tijdschrift meer dan 4.000 abonnees heeft. Een ongelooflijk aantal als we weten dat het overbekende "MUFON UFO Journal" in oktober 1982 "slechts" 942 betaalde abonnees had!

Peter WARRINGTON gaf de laatste voordracht van de eerste congresdag. Als voorzitter van de Manchester UFO Research Association, staat hij bekend als een ernstig onderzoeker die zijn woorden wikt en weegt en daarnaast erg bezorgd is om de ongegronde uitlatingen en wilde speculaties van andere onderzoekers. Zijn goed gedocumenteerde en voorzichtig gekommentarieerde lezing handelde over radar-waarnemingen. Na een technische uitleg over de werking van verschillende radar-types en de verschillende valse echo's die door allerlei omstandigheden op radar kunnen verschijnen, wist hij het klassieke Lakenheath-geval en de nog bekendere Kaikoura (Nieuw-Zeeland)-waarnemingen in een twijfelachtiger daglicht te plaatsen, althans wat de radar-episodes van deze incidenten betreft.

Omstreeks 18.30u werd de eerste congresdag afgesloten, maar zij die er nog niet genoeg van hadden konden diezelfde avond nog een ander evenement meemaken: een reeks hypnose-sessies op video gefilmd. We kregen de getuigenissen te zien van vier personen die een UFO gezien hadden en vervolgens een periode van hun leven "verloren" waren. Onder hypnose vertelden ze dat ze tijdens die verloren uren aan boord waren geweest van een soort ruimteschip. De "ontvoerden" waren een politie-agent die op 28 november 1980 in het Engelse Todmorden een CE III meemaakte, en drie dames die dit jaar in de buurt van Birmingham een gelijkaardige ervaring hadden. Twee van deze dames waren op de bijeenkomst aanwezig en waren na de vertoning van de video-film bereid om de vragen van het publiek te beantwoorden. BUFORA-medewerker Harry HARRIS die het onderzoek leidde en de video-projectie van commentaar voorzag, vertelde zeer kritisch te zijn t.o.v. de hypothese van Alvin LAWSON en William McCALL i.v.m. ontvoeringsverhalen en geboortetrauma's (zie SVLT 2/5 op p. 4 en SVLT 2/7 op p. 7). HARRIS legde uit waarom hij die hypothese moeilijk kan aanvaarden, en somde de volgende tegen-argumenten op:

- het moet nog altijd bewezen worden dat het bewustzijn en de visuele perceptie bij het ongeboren kind al ontwikkeld is,
- de "ontvoerden" maken nooit melding van een temperatuursverandering, iets wat bij de geboorte wel voorkomt,
- er worden ook nooit vloeistoffen, zoals water en bloed, vermeld,
- en tenslotte mogen we de bewuste herinneringen aan de UFO-ontmoeting niet zomaar wegcijferen, dikwijls vindt men daarin overeenkomsten met andere CE-meldingen.

28 AUGUSTUS

Jenny RANGLES is in Europa de bekendste vrouwelijke ufologe. Ze bracht tijdens haar voordracht enkele interessane ideeën naar voor. Zij baseert haar conclusies op de honderden enquêtes die zij persoonlijk in Engeland verrichtte. Haar uitgangspunt waren de zogenaamde "vensters" of plaatsen waar UFO-meldingen frequenter voorkomen. Volgens RANGLES is daar meestal een logische verklaring voor die gevonden kan worden bij de media, bij schrijvers van UFO-boeken, bij UFO-onderzoekers zelf, of bij personen die door een sensationele bewering een heel dorp weten te beroeren. Jenny RANGLES meent dat de meeste UFO-meldingen veroorzaakt worden door IFO's of UAP's (onbekende atmosferische verschijnselen) die in het brein van de getuige de verbeelding stimuleren en aanleiding geven tot een exotische UFO-melding. Van de andere kant acht zij het niet uitgesloten dat onbekende intelligenties hierop inspikken. Zij speculeert dat er misschien "iemand" contact zoekt via ons bewustzijn en niet via onze beter bekende zintuigen, zoals onze ogen en oren. Een originele gedachte die in ieder geval meteen verklaart waarom er nooit goede foto's van gelande UFO's genomen werden.

De Peter DAY-film. In de ochtend van 11 januari 1973 zagen verschillende onafhankelijke getuigen een ongewoon lichtverschijnsel over het landschap vliegen. Peter DAY was één van de waarnemers en slaagde er zelfs in om het oranje-kleurige licht op een 8mm film vast te leggen. De ± 10

sekonden durende film werd herhaalde malen gedraaid en door Peter DAY van commentaar voorzien. Daarna gaven verschillende BUFORA-medewerkers hun mening over dit uitzonderlijke dokument, maar het bleek al vlug dat de waarneming nooit goed onderzocht was. BUFORA kwam hierdoor in een lastig pakket te zitten en moest toegeven dat er nog heel wat onderzoek nodig was. De film zelf werd genomen in de nabijheid van Aylesbury (Engeland) en toont een oranje lichtpunt dat traag over de horizon voortbeweegt. Ook voor verschillende TV-dokumentaires werd dit waarschijnlijk authentieke dokument al gebruikt.

Stanton FRIEDMAN. Kernfysicus en "UFO-specialist" Stanton FRIEDMAN reist al 13 jaar lang door de Noordamerikaanse staten met zijn lezing "UFO's are Real" (UFO's zijn echt). Eén van zijn belangrijkste bekommernissen is de strijd tegen de geheimhouding van officiële dokumenten betreffende het UFO-vraagstuk. Zijn voordracht was bijzonder levendig en onderhoudend, maar dhr. FRIEDMAN was zo onbescheiden dat het overwegend rustige publiek hier weinig mee ingenomen was. FRIEDMAN stelde in zijn inleiding dat hij rotsvast overtuigd was dat UFO's ruimtetuigen van andere planeten zijn, en vermoedde dat diegenen die daar niet van overtuigd waren het na zijn lezing wel zouden zijn. De Amerikaan had het publiek onderschat...

Paul NORMAN was van Australië komen afzakken met een voordracht over de "Bass Strait flap" (of de Australische UFO-golf van eind 1978). Het werd echter een saaie opsomming van UFO-incidenten. Ook de zaak van de op 21 oktober '78 verdwenen piloot Frederich VALENTICH werd uitvoerig behandeld.

Bertil KUHLEMANN. Deze Zweedse onderzoeker bracht mijns inziens de onbelangrijkste voordracht van die avond. Zijn lezing droeg de titel: "Measurables & Non-Measurables in UFO Research", een veelbelovende en wetenschappelijk klinkende titel. De verwachtingen lagen hoog gespannen, destemee omdat KUHLEMANN in het internationale onderzoek een goede faam geniet. KUHLEMANN wou het dus hebben over wat volgens de wetenschap in het UFO-onderzoek wel en wat niet meetbaar is. Gedurende een half uur gaf hij echter niets anders dan onderverdelingen van wat bij "het meten" belangrijk is. Het begrip werd daardoor al vlug overbelast en bovendien gedroeg de Zweed zich alsof de toehoorders op de schoolbanken zaten. Hij maakte simpele zaken zo onduidelijk en ingewikkeld dat uiteindelijk zelfs de langverwachte conclusie ontbrak. Voor de schrijver dezes betekende deze overbodige voordracht een jammere afloop van de tweede en voor mij tevens laatste congresdag. In een onderwerp als UFO's moeten we duidelijk blijven en kost wat kost proberen om chaos te vermijden.

Jammer genoeg moest ik diezelfde avond terug naar België reizen, maar gelukkig kon collega Ronny BLOMME het congres tot de laatste dag bijwonen. De volgende samenvattingen hebt u dus aan hem te danken.

29 AUGUSTUS

Ali ABUTAHA (USA) bracht de originele theorie naar voor dat er leven mogelijk is op de zon. Hij begon met een uiteenzetting over het leven op aarde en toonde dan aan hoe er ook op de zon complexe moleculen gevormd kunnen worden. Het leven dat op de zon ontstaan is zou ons dan kunnen bezoeken, maar ze zouden natuurlijk hun (voldoende warme) omgeving moeten meenemen, wat dan verklaart waarom sommige UFO's er als vuurballen uitzien.

De volgende spreker was iemand van de groeperingen UFO Sweden/UFO Norway. Hij vertelde over de waarnemingen die hij en andere mensen hadden gedaan in Hessdalen en Arendal. Deze waarnemingen bestonden grotendeels uit lichten aan de hemel waar ze veel foto's van genomen hadden. De gebeurtenissen vertonen dus veel gelijkenis met deze beschreven door Dr. RUTLEDGE. Er werd ook een oproep gedaan om financiële steun te krijgen om zo het plaatselijk onderzoek verder te helpen. (De waarnemingen in Hessdalen en Arendal zouden ook nu nog voortduren. Betrouwbare bronnen melden dat er al ± 4.000 getuigen zijn en dat er al rond de 600 foto's gemaakt werden - NvdR).

In de namiddag kwam Paul Devereux zijn theorie over UFO's uiteenzetten. Hij toonde aan dat bepaalde spanningen in de aardkorst aanleiding kunnen geven (door piëzo-elektriciteit) tot het ontstaan van lichtbollen, die dan als UFO's aanzien zouden worden. Dit werd verder bevestigd door het feit dat een groot aantal UFO-waarnemingen dicht bij een geologische "fault" of storing plaatsvinden. De CE III zouden dan verklaard kunnen worden doordat de getuige de waarneming van de lichtbol aanvult met dingen uit zijn onderbewustzijn.

Vervolgens bracht Bertil KUHLEMANN verslag uit van de PICUR-vergadering (Provisional International Committee on UFO Research). Daarop werd beslist de naam PICUR in ICUR te veranderen. Bertil

(vervolg op p. 5)

DE ZAAK SCHIEDAM

RECHTZETTINGEN & AANVULLINGEN

ALGEMENE RECHTZETTINGEN

In SVLT 2/7 publiceerden we een uitgebreid artikel over een CE III-melding uit Schiedam (Zuid-Holland). In de eerste vijf punten van dat artikel (p. 10 t.e.m. 15) zijn echter enkele fouten geslopen. Die willen we nu op deze en de volgende bladzijden rechtzetten. Het moet onderstreept worden dat alleen de auteur van het artikel, die tevens de schrijver is van deze lijnen, voor dit euvel verantwoordelijk is, en dat noch onze Rotterdamse medewerker, dhr. Martin HOLWERDA, noch de getuigen enige schuld treft. Dit is wat er gebeurd is:

Wanneer onze studiegroep een plaatselijk onderzoek beëindigd heeft, en de onderzochte melding na de enquête niet afdoende verklaart kan worden, dan is het de gewoonte dat er een eerste verslag wordt opgesteld en dat dit dan naar de getuige(n) wordt opgestuurd. Op die manier krijgen deze laatsten dan de kans om eventuele fouten in onze voorstelling van de feiten te verbeteren alvorens wij een definitief rapport opstellen dat geschikt is voor publikatie in het tijdschrift. Zo geschiedde het ook bij dit onderzoek: op 1 juni 1983 stuurde ik een voorbereidend verslag op naar mej. B en dhr. A, getuigen van de "UFO"-waarnemingen in Schiedam. Bij dit verslag, dat overeenkomt met de vijf eerste punten van het artikel in SVLT 2/7, voegde ik een brief waarin de getuigen verzocht werden om de inhoud ervan na te kijken en te verbeteren waar nodig. Midden juli had ik echter nog geen antwoord van B en A ontvangen, en opdat het juli-nummer van SVLT geen ongewenste vertraging zou oplopen werd besloten om niet langer te wachten en het artikel toch maar te publiceren, in de overtuiging dat de details die we tijdens de enquête genoteerd hadden correct waren.

Ondertussen is hun brief wel bij ons terechtgekomen. Blijkbaar had ik tijdens het onderzoek van 9 april toch een aantal zaken verkeerd begrepen want mej. B heeft verschillende details uit het voorbereidend verslag gecorrigeerd. Haar brief is gedateerd op datum van 14 juni, maar door toevallige omstandigheden viel hij pas op 1 augustus in mijn brievenbus. We citeren eerst de antwoorden die zij geeft op enkele vragen die ik haar gesteld had:

"Hierbij bevestig ik de ontvangst van uw brief d.d. 1 juni 1983. Tot mijn spijt moet ik concluderen, dat een aantal feiten verkeerd zijn begrepen. Maar ik heb nu de kans om alles recht te zetten. Allereerst zal ik de vragen die u ons had toegezonden beantwoorden.

- 1) Wij hebben de film "Close Encounters" inderdaad gezien. Wij hebben een video-recorder thuis en huren regelmatig films. In 1982 (waarschijnlijk in december) hebben A en ik deze film gehuurd bij een videotheek in Rotterdam-Zuid.
- 2) Het "UFO fotoboek" is van mijn moeder. Of ze het al had voor de waarneming weet ik niet zeker, maar ik weet wel zeker dat ik nà de waarneming geïnteresseerd raakte in zulke zaken, en toen het boek heb doorgebladerd. A wist niet dat mijn moeder dit boek had en heeft het ook nooit gelezen. Hij heeft dat boek alleen gezien op 9/4/1983 tijdens interview.
- 3) Tijdens de waarneming heb ik geen familieleden wakker gemaakt. Mijn broer was niet thuis, die was naar de disco. Mijn moeder en vader sliepen al toen A mij thuisbracht, dus ik durfde ze niet wakker te maken. Mijn vader is namelijk nogal streng en hij wilt voor zoiets niet wakker gemaakt worden. En we wilden ook geen seconde missen van zo'n waarneming."

Bij haar brief voegde mej. B een lijst met genummerde opmerkingen en verbeteringen die verwijzen naar het voorbereidend verslag dat ik haar had opgestuurd. Voor de lezers van SVLT hebben we elke opmerking van een nieuwe nummering voorzien die verwijst naar het artikel in ons tijdschrift van juli 1983: "p" verwijst naar de bladzijde en "P" naar de paragraaf (bijvoorbeeld p10/P2 = bladzijde 10, tweede paragraaf). We citeren alleen de belangrijkste opmerkingen.

"p10/P1: In 1980 ontving Marc Broux een brief van mij. Hij had een oproep geplaatst in het maandblad "Blondie", dat ik elke maand in de winkel kocht. Hij vroeg naar personen die soortgelijke ervaringen hadden gehad. ± 1 jaar daarvoor hadden A en ik onze waarneming gedaan.

p10/P2: Op het einde van 1982 schreef Marc Broux zelf een brief naar mij.

p11/P1: Ik ben beginnen te werken in het Akademisch Ziekenhuis "Dijzigt" te Rotterdam per 1 augustus 1979, als administratief medewerkster van de Röntgenafdeling. Daarvoor

had ik vakantie, nadat ik van de MEAO was gekomen.

p11/P4: Op circa 14-jarige leeftijd zou A voor de eerste maal een merkwaardig voorwerp in de lucht gezien hebben (...) Ook zijn oudere broer zou nog net de verdwijning van dit voorwerp hebben meegemaakt.

p11/P8: Tijdens de eerste fase zagen we 2 oranje bollen die gelijkmatig aan- en uitknipperden.

p13/P2: Het was denk ik ietwat groter dan een helikopter en echt helemaal rond en glad (nergens een staart of vleugels of wat dan ook). Hij maakte een heel zacht geluid. Het leek op een snorrend, ronkend geluid. Het klonk gelijkmatig en was zacht, dan ietwat harder, etc... Net alsof je een kat hoorde spinnen, dus niet telkens even hard.

p13/P4: Ik durfde het van die wezens de vorige keer niet op te schrijven, omdat ik dacht dat er dan helemaal niemand zou komen om ons te interviewen. Ik wilde niet spectaculair overkomen.

De meest rechtse stond voorovergebogen en het leek alsof hij met zijn ene arm ergens naar wees vóór hem.

p14/P2: Ik denk dat we de weken voor de 14de juli hooguit 3x iets gezien hadden, en dan alleen maar lichtflitsen, recht voor ons. Ik denk dat dit gewoon helikopters geweest zijn, omdat het telkens op dezelfde manier gebeurde, en dat ze hun zoeklichten gebruikten om te landen." (onderlijningen door mej. B)

DE RADIO-UITZENDING VAN "RADIO VERONICA"

In een brief van 10 augustus verduidelijkt mej. B waarom hun namen wel tijdens de radio-uitzending van 20 juni vermeld werden, terwijl zij ons verzocht hadden om hun anonimiteit te respekteren.

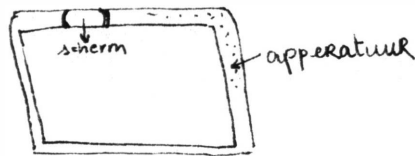
"Ik vond dat radio-programma van Leo de Ruiter (maker van de reeks "Het Zwarte Gat") flink tegenvallen, en dat durf ik hem ook wel te zeggen. Ik heb hem één maal geprobeerd te bereiken, maar dat is me jammer genoeg niet gelukt. Toen hij bij ons kwam voor dat interview heb ik hem gezegd dat ik mijn naam liever niet wilde horen op de radio. Toen hij de bandopnames startte vroeg hij toch weer onze namen en toen mompelde ik heel onduidelijk mijn naam, zodat je hem niet kon verstaan. Hij heeft ons gesprek toen opgenomen en dat duurde ± 30 minuten. Hij zei ons dat er een stukje uitgehaald zou worden en dat het ± 20 minuten zou duren. Maar op die avond bleek dat er maar 5 minuten band te horen was, durs erg weinig. Maar wat ik het rotste vond was, dat het alleen maar het meest spectaculaire gedeelte van het verhaal was. Dat is voor mij een grote teleurstelling, want nu blijkt dat het hun alleen om de sensatie te doen is geweest. En als ik dit van tevoren had geweten, had hij nooit toestemming gekregen om ons te interviewen. En om de reacties maar niet te vermelden. De meeste mensen denken dat wij teveel SF-boeken hebben gelezen, terwijl ik er geen één heb. Maar ja, ik heb mijn lesje weer geleerd."

PARANORMALE DROMEN ?

In een brief van 27 september geeft onze waarneemster meer details over haar ongewone psychologische ervaringen, zoals bijvoorbeeld het voorvoelen van sterfgevallen in haar familie of kennissenkring.

Zij vermeld ook een reeks dromen die ze als paranormaal bestempeld. Zo droomde zij 3 à 4 jaar geleden herhaaldelijk dat ze zich in een ruimteschip bevond en er telepathisch contact had met de inzittenden. Zij beschrijft deze als volgt:

"Ze zijn lang (± 1,80 m), slank en dragen meestal zwarte kleding wat nauw om hun lichaam sluit. Ze hebben erg kort haar en toch een erg menselijk gezicht. Maar wat ze heel anders hebben dan ons zijn hun ogen. Ze staan heel anders dan die van ons: een beetje schuin en wimpers kan ik ook niet ontdekken. Als je in hun ogen kijkt dan lijkt het alsof ze dwars door je heen kijken. Heel erg is dat. Ze hebben erg de neiging om te staren en dat werkt negatief, vooral omdat ze weinig emoties tonen op zo'n moment. In mijn dromen vertellen ze me ook telkens waar ze vandaan komen. Het is een kleine planeet net buiten ons zonnestelsel. Ze laten me dan ook beelden zien. Het is erg bevolkt en je ziet haast overal wezens lopen. Wat erg opvalt is dat er erg veel witte gebouwen zijn met de neiging om rondingen te vertonen. Ze laten me deze beelden zien op een soort scherm:

Dan zie je dingen die op dit moment gebeuren of die al gebeurd zijn. We worden door verschillende soorten planeten bezocht en bestudeerd, maar er bestaat toch een onderlinge samenwerking."

De lezer merkt het: alle ingrediënten voor een typisch ontvoeringsverhaal worden genoemd: een grote ruimte met computer-achtige apparatuur, humanoïde wezens in nauwsluitende pakken en met opvallende ogen, de ongelooflijke bewering dat ze van een planeet net buiten ons zonnestelsel komen, beelden die op een groot scherm getoond worden, enz...

Als het zo karakteristieke scenario van een "echte ontvoering" ook gedroomd kan worden, wijst dit er dan niet op dat alle ontvoeringsverhalen een subjektieve ondergrond kunnen hebben? Of zijn de dromen van mej. B misschien objectiever dan we denken?

RECHTZETTINGEN I.V.M. DE ASTRONOMISCHE GEGEVENS

Een zeer jammere vergissing werd gemaakt bij de beoordeling van de gecomputeriseerde sterrenkaart die dhr. Ronny BLOMME ons opstuurde. Ronny BLOMME schrijft ons in een brief van 14 september 1983:

"Ik moet er op wijzen dat er een foutje geslopen is in de astronomische analyse van het geval Schiedam. Ik denk dat dit veroorzaakt is door de windstreken die op de sterrenkaart aangeduid staan. Deze zijn namelijk niet dezelfde als voor de plattegrond van een plaats op aarde: het oosten en het westen worden namelijk verwisseld.

De reden daarvoor is dat men bij een plattegrond de kaart gewoon op tafel legt, en dan komen de oriëntaties juist overeen. Bij een sterrenkaart echter moet men die boven het hoofd houden om zo de juiste oriëntatie te krijgen."

Inderdaad, we vinden het erg vervelend dat we dit voor de hand liggende detail over het hoofd gezien hebben. Wat betekent dit nu voor de astronomische situatie op het tijdstip van de waarnemingen (14 juli 1979, omstreeks 01.10 u)? Ronny BLOMME:

"De plattegrond op p. 19 van SVLT 2/7 toont ons dat we enkel moeten kijken naar wat er zichtbaar was aan de oostelijke hemel. D.w.z. ruwweg van azimut $A = 180^\circ$ (noord), via $A = 270^\circ$ (oost) tot $A = 360^\circ$ (of 0° - zuid).

De helderste sterren die men kan zien zijn Capella, Deneb en Altaïr. Capella stond op een hoogte van ca 10° boven de horizon, en zou misschien tussen de flatgebouwen 4 en 5 te zien geweest zijn."

Capella moet inderdaad op de exacte plaats gestaan hebben als waar de bolvormige lichten tijdens de eerste fase gezien werden. Er worden door B en A echter twee aan- en uitknipperende en bewegende lichten beschreven. Daarom blijft de vliegtuighypothese die we in SVLT 2/7 voorstelden, aannemelijker als verklaring voor de eerste fase. Als verklaring voor de derde fase kan Capella misschien wel in aanmerking komen. Toen werd er maar één lichtje waargenomen dat ditmaal niet aan- en uitknipperde. Toch gaat deze verklaring niet volledig op omdat de getuigen het lichtpuntje achter flat nr. 4 zagen verdwijnen, en een autokinese-effekt is onwaarschijnlijk omdat de beide flatgebouwen waartussen het verschijnsel gezien werd, twee prima referentiepunten vormden. Een vliegtuig is ook hier de waarschijnlijkste verklaring.

Ronny BLOMME schrijft verder nog dat Deneb te hoog in de lucht stond (70°) en dus niet in aanmerking komt voor een verklaring van de waarnemingen. Altaïr daarentegen stond ruwweg op de plaats waar de vierde fase begon. Maar het is duidelijk dat de getuigen dit hemelverschijnsel nooit verward kunnen hebben met een laag over het Bachplein scherend Saturnus-vormig voorwerp. Het moet ook vermeld dat de horizontale zichtbaarheid op het tijdstip van de waarnemingen slechts 800 tot 900 meter bedroeg, en dat de sterren dus heel zwak of misschien zelfs helemaal niet zichtbaar waren.

Tenslotte geeft dhr. BLOMME nog de correcte gegevens i.v.m. de maan:

"De maan bevond zich tussen het ZO en O. Op de plattegrond kan men dus zien dat B inderdaad gelijk had toen ze zei dat de maan rechts van haar boven de Mozartlaan hing. Het was wel geen eerste kwartier, maar het gebeurt wel meer dat mensen zich daarin vergissen. Het feit dat de getuige de maan afzonderlijk heeft opgemerkt, duidt er wel op dat er geen verwarring gebeurd is tussen de maan en het voorwerp."

(vervolg op p. 2)

SUMMARY OF THE SVL-JOURNAL N° 2/8

BY WIM VAN UTRECHT

The "Studiegroep voor Vreemde Luchtverschijnselen" (SVL), translated in English as "Group for Study of Strange Aerial Phenomena", was founded in 1979. SVL is the sister-organization of GESAG (please consult the "UFO Encyclopedia" by Margaret SACHS, on p. 135) and its director is Wim VAN UTRECHT. SVL publishes a trimonthly journal in the Flemish language, called "SVL Tijdschrift" (SVLT) or in English: "SVL Journal".

We think that some of the articles presented in our journal will be of interest to our English-speaking colleagues (for example articles on UFO-research in France and accounts of CE-cases from Belgian and Holland).

The price of an annual subscription to "SVLT" amounts to 350,- BF for 4 issues.

If remitting by Giro then the account number is 000-1194979-36 to be addressed to:
Wim van Utrecht, Oever 28, B-2000 ANTWERPEN. Belgium.

All correspondence should be send to the same address. Please do excuse the translator for his difficulties of expressing himself correctly in the English language.

GEPAN N° 3 IS BORN (p. 3)

Michel COSTE

Numerous rumours have been spread about the disappearance of the French government group founded in 1977 for the study of unidentified aerospace phenomenal, called GEPAN (*). None of these are true but...

As a result of a visit to Toulouse, to the National Centre for Space Studies where the GEPAN is set up, we were informed about the various modifications in the structure of this official body. A reorganization was operated from Paris with the following consequences:

- the linking of GEPAN to a division of the CNES called ESO/SCIENCE/GEPAN whose Director will be Mr. CAROFF.
- the replacement of its Director, Mr. Alain ESTERLE, by Mr. VELASCO.
- the transfer of the previous personnel of GEPAN to other services of the CNES.
- the nomination of a new and only Secretary of GEPAN.

Instead of five persons, this new GEPAN will only have two: the Director and his Secretary... it is therefore reasonable to ask ourselves the following questions:

- 1) If there is a reduction in personnel, does that imply that there will also be a reduction in the BUDGET of GEPAN ?
- 2) Will the "Notes Techniques" still be published ?
- 3) Will GEPAN still call upon university-people for its studies ?

As far as we are concerned, these points have not yet been answered, and we hope that Mr. VELASCO is willing to receive some "ufologists" who represent the independent research in France.

It seems to us that the ties between GEPAN and the independent associations are too rare, and the fact of sending one's magazine, reports and other information freely to this official body hasn't changed many things.

A meeting of the same kind as the one in 1978 (September 12, 1978 to be precise - Ed.) would be appreciated, but maybe this resurrected GEPAN will not desire to do so...

We also inform you that the "Note d'Information" n° 1 ("Observations de phénomènes atmosphériques anormaux en URSS") as well as the "Note Technique" n° 10 ("Psychologie de la perception") are out of print.

(*) G.E.P.A.N.: Groupe d'Etude des Phénomènes Aérospatiaux Non-identifiés

address: C.N.E.S., Division ESO/SCIENCE/GEPAN, G.E.P.A.N., 18 avenue Edouard Belin,
31055 TOULOUSE-Dedex. France.

EDITORIAL NOTE

In the mean time the English "Flying Saucer Review" (°) was informed by "their political/ufological commentator in Paris" that the research work of GEPAN continues under the direction of two engineers of the CNES" and that "These two specialists will have the job of collecting all the UFO reports that come in through the official Press agencies, and have them studied by private laboratories. The results of such study will not be published. The most remarkable result of this, up to the present date, is a bulky (66-page) internal memorandum "Note Technique" n° 16 (provisional) submitted by GEPAN to the CNES on March 1, 1983 and dealing with a 'landing' that took place near Nice." (End of citation - For more details see FSR Vol 29, N° 1 - p. 21)

(°) F.S.R.: Flying Saucer Review: West Malling, Maidstone, KENT ME19 6JZ. England.

On November 26, 1979, at Cergy-Pontoise, not far from Paris, Franck FONTAINE, Jean-Pierre PREVOST and Salomon N'DAYE, three young pedlars, created a sensation in the French press with their testimonies of a close encounter during which Franck Fontaine was abducted by "extra-terrestrials" and released one week later.

Many doubted the authenticity of this abduction; the gendarmerie showed little interest and GEPAN discovered obvious contradictions. Several French researchers mentioned their doubts about the affair, but all this could not prevent that the story got published on the other side of the Atlantic in American magazines.

As far as we were concerned, we published a simple narration of the facts in the GESAG Journal of March 1980 (n° 59, p. 13) in the Dutch column (SVL) under the title "De Zaak Fontaine" ("The Fontaine Case").

It was Jimmy GUIEU, founder of the "Institute for Advanced Sciences" ("Institut des Sciences Avancées"), science-fiction writer and author of two books on the UFO-phenomenon, who gave unwarranted attention to the three heroes in his book "Contact Cergy-Pontoise".

By means of a local radio in Brest and afterwards via the newspaper "Le Parisien" of Thursday, July 7, 1983, one of the witnesses, Jean-Pierre Prévost, who had not ceased to draw attention to the affair since November 1979 by claiming he was in contact with the extra-terrestrials -and more precisely with "Haurrio" whom he encountered at Manosque in January 1980- confessed.

"I confirm that the Cergy-affair was a hoax from the beginning to the end. I am the only one to be held responsible. I organized and put together the whole story. I can prove it..." And the proof he gave consisted of a very easily verifiable comment: "Franck Fontaine had spend the eight days of his "disappearance" in the apartment of a friend in Pontoise. I took him there and also brought him back..." Jean-Pierre Prévost confirms that he likes to have a laugh and he adds: "How can one imagine extra-terrestrials coming to abduct a buffoon".

But why then this set-up ? The "prime-witness" explains: "By inventing this story I got a public. It was a way of getting people together and to pass them my message..." For Jean-Pierre Prévost wanted to introduce a new way of living: "Knowing that people are not interested anymore in traditional religions and that they need some support, I thought of extra-terrestrial beings..." Since the Cergy-affair he had indeed tried to establish various sects, but always in vain.

Nevertheless Jean-Pierre Prévost does not explain that he waited carefully for four years before he admitted the hoax. One must know that after three years there is prescription of what is called "outrage à magistrat".

The newspaper "Ouest France" printed a similar account and added that "Franck Fontaine, hero and victim of the event, is in prison since the summer of 1982 because he committed several robberies".

ANOTHER EUROPEAN ABDUCTION-STORY THAT RECEIVED SUPERFLUOUS ATTENTION IN THE U.S.A (Ed. note)

It looks as if Wendell C. STEVENS, a retired American Lt. Colonel and author of several books on UFO-contactees, tried to fool American ufologists with the publication of his recent book: "UFO... contact from planet IARGA", which he co-authored with Stefan DENAERDE. Before this STEVENS had already written a controversial book on the famous Swiss contactee Eduard MEIER who claims to have made hundreds of photographs and films of spaceships and their entities coming from the Pleiads. This book was discussed in various issues of the MUFON UFO Journal.

Now Wendell C. STEVENS has chosen another contactee-story, again from Europe, and therefore difficult to check for his American fellow-researchers (?). Whether he intentionally wanted this story to be presented as a genuine contactee-case is not very clear, but we must draw the attention of our overseas colleagues to the fact that:

- the original version of "UFO...contact from planet IARGA" was written in Dutch by Stefan DENAERDE, and edited by N. Kluwer, Deventer, Holland in 1969, under the title "Buitenaardse beschaving" ("Extra-Terrestrial civilisation").

- and more important; that this original version was preceded by an introduction written by the illustrator of the book, artist Rudolf DAS, who worked in close co-operation with DENAERDE. We quote from this introduction the following lines: "This is no science-fiction. It is a utopic book. It describes the confrontation between a man from earth and an extra-terrestrial civilisation..." (Translation and underlining by Wim VAN UTRECHT).

This quotation indicates that Stefan DENAERDE invented a personal contact-experience and used it to present his religious and political ideas to the reader. There remains of course a possibility that Wendell STEVENS was deliberately fooled by DENAERDE, or that the latter experienced a genuine contact with aliens and that he only told STEVENS that his book was not merely a novel but a report of something that really happened. But although we possess no copy of the new book written by STEVENS, we think these alternative explanations are very unlikely.

UFO-LANDING SET UP BY MILITARY PEOPLE (p. 6)

Jean-Pierre TROADEC

This incident happened in Vauvert, a small village in the southeastern regions of France.

At dawn, on Wednesday, November 25, 1981, numerous people who were driving on the road towards Gallican, were surprised by a strange metallic-looking object that was standing in a field near the road. Rumours soon got around that an extra-terrestrial spaceship had landed in the village, but despite the high-strangeness of these rumours no panic or such arose. The object had square edges and two antenna were sticking out. Within minutes the site was surrounded by hundreds of soldiers. But also the gendarmerie, the fire-brigade, several ambulances and helicopters, as well as the press and television-people were present !

But then, at around 12.30 (midday) the enigma was solved. Two students from the military air-force school in Salon-de-Provence emerged from the "UFO" dressed in a self-made "space-suit". The "landing" proved to be a promotion stunt carried out with the help of a metallurgist who lives in Vedène (South France). Of course the soldiers also took part in the set-up.

The incident gave a lot of food for thought. For example the reactions of the public towards a sudden very mysterious event could be noted. Needless to say that there was a lot of speculation among French ufologists whether the incident was indeed a stunt, a cover-up for a true landing, or an experiment conducted by scientists (sociologists,...) or officials.

RECENT BELGIAN SIGHTINGS (p. 9)

Wim VAN UTRECHT

Three sightings came to our attention during the period that has elapsed since we published our previous issue (SVLT N° 2/7). None of these sightings could be labeled as "interesting". The evaluations given were: "atmospheric/astronomical phenomenon", "insufficient data, but probable airplane" and "insufficient data, but probably psychological in origin".

FRENCHMAN TELEPORTED ? (p. 10)

Wim VAN UTRECHT

In July of this year various French newspapers carried the story of a 45 year old work-man, Stefan GASPAROVIC, who claimed to have been levitated in the air by a UFO. According to Mr. GASPAROVIC the object, that looked like a ball with a kind of "funnel" underneath, released him some 6 km further, from a height of ca 2 metres.

The incident is said to have occurred in Sommerécourt (East France) on the evening of July 10, 1983. One newspaper mentioned that the unfortunate victim was hospitalized with partial amnesia and bruises all over his body. Another newspaper wrote of traces that were investigated by the gendarmerie.

STRANGE PHENOMENA IN FLANDERS (p. 11)

Jacques BONABOT

This is the first of a series of articles prepared for us by Mr. Jacques BONABOT, that give a fully detailed and chronological survey of the strange phenomena that were seen and/or heard above the Dutch speaking part of Belgium. This first part describes the events collected by GESAG/SVL for the period of 1384 until 1870.

THE BUFORA-CONGRESS (p. 15)

Wim VAN UTRECHT & Ronny BLOMME

On August 27, 28 and 29, 1983 the third international BUFORA-congress was held at High Wycombe, in Buckinghamshire, England. Ronny BLOMME and Wim VAN UTRECHT visited this successful and instructive congress and summarized the various papers that were presented to the public. We also portrayed the speakers and commented on the content of their lectures.

We welcome all requests for information and wish all our foreign readers a very happy 1984 !
For more details, write to: SVL, Oever 28, 2000 Antwerpen. Belgium.